

TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ
İLE
VIETNAM SOSYALİST CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ
ARASINDA
GELİR ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE
ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME
VE
VERGİ KAÇAKÇILIĞINA ENGEL OLMA ANLAŞMASI

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ve Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti Hükümeti,

Gelir üzerinden alınan vergilerde çifte vergilendirmeyi önleyen ve vergi kaçakçılığına engel olan bir Anlaşma yapmak isteğiyle,

Aşağıdaki anlaşmaya varmışlardır:

MADDE 1

Kapsanan Kişiler

Bu Anlaşma, Akit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olan kişilere uygulanacaktır.

MADDE 2

Kapsanan Vergiler

1. Bu Anlaşma, ne şekilde alındığına bakılmaksızın, bir Akit Devlet veya politik alt bölümleri ya da mahalli idareleri adına gelir üzerinden alınan vergilere uygulanacaktır.

2. Menkul veya gayrimenkul varlıkların devrinden doğan kazançlara uygulanan vergiler ile teşebbüsler tarafından ödenen ücret ya da maaşların toplam tutarı üzerinden alınan vergiler de dahil olmak üzere toplam gelir veya gelirin unsurları üzerinden alınan tüm vergiler, gelir üzerinden alınan vergiler olarak kabul edilecektir.

3. Anlaşmanın uygulanacağı mevcut vergiler:

(a) Vietnam'da:

(i) şahsi gelir vergisi; ve

(ii) işletme gelir vergisi;

(Bundan böyle "Vietnam vergisi" olarak bahsedilecektir);

(b) Türkiye'de:

(i) gelir vergisi; ve

(ii) kurumlar vergisi;

(Bundan böyle "Türk vergisi" olarak bahsedilecektir).

4. Anlaşma aynı zamanda, Anlaşmanın imza tarihinden sonra mevcut vergilere ilave olarak veya onların yerine alınan ve mevcut vergilerle aynı nitelikte olan veya onlara önemli ölçüde benzeyen vergilere de uygulanacaktır. Akit Devletlerin yetkili makamları, ilgili vergi mevzuatlarında yapılan önemli değişiklikleri birbirlerine bildireceklerdir.

MADDE 3

Genel Tanımlar

1. Bu Anlaşmanın amaçları yönünden, metin aksini gerektirmedikçe:

- (a) “Vietnam” terimi, coğrafi anlamda kullanıldığında, kara ülkesini, adalarını, iç sularını, karasularını ve bunların üzerinde bulunan hava sahasını, bunun yanı sıra doğal kaynakların aranması, işletilmesi veya korunması amacıyla ulusal mevzuata ve uluslararası hukuka uygun olarak üzerinde yargı yetkisine veya egemenlik haklarına ya da egemenliğe sahip olduğu deniz yatağı ve deniz altı dahil olmak üzere karasularının ötesindeki deniz alanını ifade eder;
- (b) “Türkiye” terimi, kara ülkesini, iç sularını, karasularını ve bunların üzerindeki hava sahasını, aynı zamanda, canlı veya cansız doğal kaynakların araştırılması, işletilmesi ve korunması amacıyla Türkiye’nin uluslararası hukuka uygun olarak üzerinde egemen hak ve yetkilere sahip olduğu deniz alanlarını ifade eder;
- (c) “bir Akit Devlet” ve “diğer Akit Devlet” terimleri metnin gereğine göre, Vietnam veya Türkiye anlamına gelir;
- (d) “kişi” terimi, bir gerçek kişiyi, bir şirketi ve kişilerin oluşturduğu diğer herhangi bir kuruluşu kapsamına alır;
- (e) “şirket” terimi, herhangi bir kurum veya vergileme yönünden kurum olarak muamele gören herhangi bir kuruluş anlamına gelir;
- (f) “bir Akit Devlet teşebbüsü” ve “diğer Akit Devlet teşebbüsü” terimleri sırasıyla, bir Akit Devletin mukimi tarafından işletilen bir teşebbüs ve diğer Akit Devletin mukimi tarafından işletilen bir teşebbüs anlamına gelir;
- (g) “vatandaşlar” terimi:
 - (i) bir Akit Devletin vatandaşlığına sahip tüm gerçek kişileri;
 - (ii) bir Akit Devlette yürürlükte olan mevzuata göre statü kazanan tüm tüzel kişileri, ortaklık ve birlikleri

ifade eder;

(h) “uluslararası trafik” terimi, yalnızca diğer Akit Devletin sınırları içinde bulunan yerler arasında yapılan gemi veya uçak işletmeciliği hariç olmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsü tarafından gemi veya uçak işletilerek yapılan her türlü taşımacılığı ifade eder;

(i) “yetkili makam” terimi:

(i) Vietnam bakımından, Maliye Bakanını veya onun yetkili temsilcisini; ve

(ii) Türkiye bakımından, Maliye Bakanını veya onun yetkili temsilcisini

ifade eder.

2. Anlaşmanın bir Akit Devlet tarafından herhangi bir tarihte uygulanması bakımından, Anlaşmada tanımlanmamış herhangi bir terim, metin aksini gerektirmedikçe, bu Anlaşmanın uygulandığı vergilerin amaçları bakımından, o tarihte bu Devletin mevzuatında sahip olduğu anlamı taşıyacak ve bu Devletin yürürlükteki vergi mevzuatında yer alan herhangi bir anlam, bu Devletin diğer mevzuatında bu terime verilen anlama göre üstünlük taşıyacaktır.

MADDE 4

Mukim

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından, "bir Akit Devletin mukimi" terimi, bu Devlet, herhangi bir politik alt bölümü veya mahalli idaresi de dahil olmak üzere, o Devletin mevzuatı gereğince ev, ikametgah, yönetim yeri, kayıtlı olduğu yer veya benzer yapıda diğer herhangi bir kriter nedeniyle burada vergiye tabi olan herhangi bir kişi anlamına gelir. Ancak bu terim, yalnızca o Devletteki kaynaklardan elde edilen gelir nedeniyle o Devlette vergiye tabi tutulan herhangi bir kişiyi kapsamaz.

2. 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla bir gerçek kişi her iki Akit Devletin de mukimi olduğunda, bu kişinin durumu aşağıdaki şekilde belirlenecektir:

- (a) bu kişi, yalnızca daimi olarak kalabileceği bir evin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir; eğer bu kişinin her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir evi varsa, bu kişi yalnızca kişisel ve ekonomik ilişkilerinin daha yakın olduğu (hayati menfaatlerin merkezi olan) Devletin mukimi kabul edilecektir;
- (b) eğer kişinin hayati menfaatlerinin merkezinin yer aldığı Devlet saptanamazsa veya her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir evi yoksa, bu kişi yalnızca kalmayı adet edindiği evin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir;
- (c) eğer kişinin her iki Devlette de kalmayı adet edindiği bir ev varsa veya her iki Devlette de böyle bir ev söz konusu değilse, bu kişi yalnızca vatandaşı olduğu Devletin mukimi kabul edilecektir;
- (d) eğer kişi her iki Devletin de vatandaşıysa veya her iki Devletin de vatandaşı değilse, Akit Devletlerin yetkili makamları sorunu karşılıklı anlaşmayla çözeceklerdir.

3. Gerçek kişi dışındaki bir kişinin 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla her iki Akit Devletin de mukimi olduğu durumda, bu kişi yalnızca kayıtlı olduğu yerin bulunduğu Devletin mukimi olarak kabul edilecektir.

MADDE 5

İş Yeri

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından "iş yeri" terimi, bir teşebbüsün işinin tamamen veya kısmen yürütüldüğü işe ilişkin sabit bir yer anlamına gelir.

2. "İş yeri" terimi özellikle şunları kapsamına alır:

(a) yönetim yeri;

(b) şube;

(c) büro;

(d) fabrika;

(e) atölye;

(f) maden ocağı, petrol veya doğal gaz kuyusu, taş ocağı veya doğal kaynakların çıkarıldığı diğer herhangi bir yer; ve

(g) başkaları için depolama hizmeti veren bir kişiye ait depo.

3. "İş yeri" terimi aşağıdakileri de kapsar:

(a) altı ayı aşan bir süre devam eden bir inşaat şantiyesi, yapım, montaj veya kurma projesi veya bunlarla bağlantılı gözetim faaliyetleri;

(b) bir teşebbüs tarafından, çalışanları veya teşebbüs tarafından bu amaçla görevlendirilen diğer personel aracılığıyla ifa edilen ve hizmetin ifa edildiği ülkede herhangi bir on iki aylık dönemde toplam altı ayı aşan bir süre veya sürelerde devam eden (aynı veya bağlı proje için) danışmanlık hizmetleri dahil, hizmet tedarikleri.

4. Bu maddenin daha önceki hükümleri ile bağlı kalınmaksızın, "iş yeri" teriminin aşağıdaki hususları kapsamadığı kabul edilecektir:

(a) tesislerin, teşebbüse ait malların veya ticari eşyanın yalnızca depolanması, teşhiri veya teslimi amacıyla kullanılması;

- (b) teşebbüse ait mal veya ticari eşya stoklarının, yalnızca depolama, teşhir veya teslim amacıyla elde tutulması;
- (c) teşebbüse ait mal veya ticari eşya stoklarının, yalnızca bir başka teşebbüse işlettirilmesi amacıyla elde tutulması;
- (d) işe ilişkin sabit bir yerin, yalnızca teşebbüse mal veya ticari eşya satın alma veya bilgi toplama amacıyla elde tutulması;
- (e) işe ilişkin sabit bir yerin teşebbüs için yalnızca hazırlayıcı veya yardımcı nitelik taşıyan diğer herhangi bir işin yürütülmesi amacıyla elde tutulması;
- (f) işe ilişkin sabit bir yerin yalnızca, (a) ile (e) bentleri arasında bahsedilen faaliyetlerin bir ya da birkaçını bir arada icra etmek için elde tutulması; ancak söz konusu faaliyetlerin bir arada yürütülmesi sonucunda işe ilişkin sabit yerde oluşan bütün bu faaliyetlerin hazırlayıcı veya yardımcı nitelikte olması şarttır.

5. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri ile bağlı kalınmaksızın, bir kişi - 6 ncı fıkranın uygulanacağı bağımsız nitelikteki bir acente dışında - bir Akit Devlette, diğer Akit Devletin bir teşebbüsü adına hareket eder ve o teşebbüs adına sözleşme akdetme yetkisine sahip olup, bu yetkisini mutaden kullanırsa, bu kişinin faaliyetleri, 4 üncü fıkarda belirtilen ve anılan fıkra hükümlerine göre işe ilişkin sabit bir yer aracılığıyla yürütüldüğünde, bu sabit yere iş yeri mahiyeti kazandırmayan faaliyetlerle sınırlı olmadıkça, bu teşebbüs, ilk bahsedilen Akit Devlette söz konusu kişinin teşebbüs için gerçekleştirdiği her türlü faaliyet dolayısıyla bir iş yerine sahip kabul edilecektir.

6. Bir teşebbüs, bir Akit Devlette, işlerini yalnızca bir simsar, genel komisyon acentesi veya bağımsız statüde diğer herhangi bir acente vasıtasıyla yürüttüğü için bu Devlette bir iş yerine sahip kabul edilmeyecektir; şu kadar ki, bu kişilerin kendi işlerine olağan şekilde devam etmeleri şarttır. Bununla birlikte, söz konusu acentenin faaliyetlerinin tamamını bu teşebbüs adına hasretmesi halinde, bu fıkarda belirtilen anlamda bağımsız statüde bir acente olarak kabul edilmeyecektir.

7. Bir Akit Devletin mukimi olan bir şirket, diğer Akit Devletin mukimi olan veya bu diğer Devlette ticari faaliyette bulunan (bir iş yeri vasıtasıyla veya diğer bir şekilde) bir şirketi kontrol eder ya da onun

tarafından kontrol edilirse, bu şirketlerden herhangi biri diğeri için bir iş yeri oluşturmayacaktır.

MADDE 6

Gayrimenkul Varlıklardan Elde Edilen Gelir

1. Bir Akit Devlet mukiminin diğerk Akit Devlette bulunan gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir (tarım veya ormancılıktan elde edilen gelir dahil), bu diğerk Devlette vergilendirilebilir.

2. "Gayrimenkul varlık" terimi, söz konusu varlığın bulunduğu Akit Devletin mevzuatına göre tanımlanacaktır. Bu terim her halükarda, gayrimenkul varlığa müteferri varlıkları, tarım (balık üretimi ve yetiştiriciliği dahil) ve ormancılıkta kullanılan hayvanları ve araçları, özel hukuk hükümlerinin uygulanacağı gayrimenkul mülkiyetine ilişkin hakları, gayrimenkul intifa haklarını ve maden ocaklarının, kaynakların ve diğerk doğal kaynakların işletilmesi veya işletme hakkı karşılığında doğan sabit ya da değişken ödemeler üzerindeki hakları kapsayacak; gemiler, vapurlar ve uçaklar gayrimenkul varlık olarak kabul edilmeyecektir.

3. 1 inci fıkra hükümleri, gayrimenkul varlığın doğrudan kullanımından, kiralanmasından veya diğerk herhangi bir şekilde kullanımından elde edilen gelire uygulanacaktır.

4. 1 inci ve 3 üncü fıkra hükümleri aynı zamanda, bir teşebbüsün gayrimenkul varlıklarından elde edilen gelir ile serbest meslek faaliyetlerinin icrasında kullanılan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelire de uygulanacaktır.

MADDE 7

Ticari Kazançlar

1. Bir Akit Devlet teşebbüsüne ait kazanç, söz konusu teşebbüs diğer Akit Devlette yer alan bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunmadıkça, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Eğer teşebbüs yukarıda bahsedilen şekilde ticari faaliyette bulunursa, teşebbüsün kazançları, yalnızca bu iş yerine atfedilebilen miktarla sınırlı olmak üzere bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 3 üncü fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsü diğer Akit Devlette yer alan bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunduğu, her iki Akit Devlette de bu iş yerine atfedilecek kazanç, bu iş yeri aynı veya benzer koşullar altında, aynı veya benzer faaliyetlerde bulunan ayrı ve bağımsız bir teşebbüs olsaydı ve iş yerini oluşturduğu teşebbüsten tamamen bağımsız bir nitelik kazansaydı ne kazanç elde edecek ise aynı miktarda bir kazanç olacaktır.

3. Bir iş yerinin kazancı belirlenirken, iş yerinin bulunduğu Devlette veya başka yerde yapılan, yönetim ve genel idare giderleri de dahil olmak üzere iş yerinin faaliyet amaçlarına uygun olan giderlerin indirilmesine müsaade edilecektir. Bununla birlikte, iş yeri tarafından teşebbüsün ana merkezine veya diğer herhangi bir bürosuna, patentlerin veya diğer hakların kullanılması karşılığında gayrimaddi hak bedeli, ücret veya diğer benzeri ödemelerin yapılması; verilen belirli hizmetler veya yönetim karşılığında komisyon ödenmesi; bankacılık teşebbüsleri hariç olmak üzere, iş yerine verilen ödünç para nedeniyle faiz ödenmesi halinde, söz konusu meblağın gider olarak indirilmesine (gerçek giderlerin geri ödenmesi hariç) müsaade edilmeyecektir. Benzer şekilde, iş yeri tarafından teşebbüsün ana merkezi veya diğer herhangi bir bürosundan patentlerin veya diğer hakların kullanılması karşılığında alınan gayrimaddi hak bedeli, ücret veya diğer benzeri ödemeler; verilen belirli hizmetler veya yönetim karşılığında alınan komisyonlar; bankacılık teşebbüsleri hariç olmak üzere, teşebbüsün ana merkezine veya diğer herhangi bir bürosuna verilen ödünç paralar karşılığında alınan faizler iş yerinin kazancının belirlenmesinde (gerçek giderlerin geri ödenmesi hariç) dikkate alınmayacaktır.

4. Bir iş yerine, bu iş yeri tarafından teşebbüs adına yalnızca mal veya ticari eşya satın alınması dolayısıyla hiç bir kazanç atfedilmeyecektir.

5. Bir Akit Devlette bir iş yerine atfedilebilen kazancın, teşebbüs toplam kazancının muhtelif birimlere paylaşılması esasına göre

belirlenmesi mutad olduğu takdirde, 2 nci fıkrada öngörülen hiçbir hüküm, bu Akit Devletin, vergilendirilebilir kazancı mutaden uyguladığı böyle bir paylaşırma yöntemi ile belirlemesine engel olmayacaktır. Bununla beraber, uygulanacak paylaşırma yöntemi öyle olacaktır ki, sonuç bu maddede belirlenen prensiplere uygun olacaktır.

6. Bundan önceki fıkraların amaçları bakımından, bir iş yerine atfedilen kazanç, aksine makul ve geçerli bir neden olmadıkça her yıl aynı yöntemle belirlenecektir.

7. Kazanç, bu Anlaşmanın diğeri maddelerinde ayrı olarak düzenlenen gelir unsurlarını da kapsamına aldığıında, o maddelerin hükümleri bu madde hükümlerinden etkilenmeyecektir.

MADDE 8

Deniz ve Hava Taşımacılığı

1. Bir Akit Devlet teşebbüsünün uluslararası trafikte gemi veya uçak işletmeciliğinden elde ettiği kazanç, yalnızca bu Akit Devlette vergilendirilecektir.

2. Bu maddenin amaçları bakımından, bir Akit Devlet teşebbüsünün uluslararası trafikte gemi veya uçak işletmeciliğinden elde ettiği kazançlar, 1 inci fıkra hükümlerinin uygulanacağı kazançların yanı sıra arızı olarak elde edilmeleri koşuluyla, konteynerlerin kullanımından ya da kiralanmasından elde edilen kazançları da kapsayacaktır.

3. 1 inci fıkra hükümleri aynı zamanda, bir ortaklığa (pool), bir ortak girişime veya uluslararası faaliyet gösteren bir acenteye iştirak dolayısıyla elde edilen kazançlara da uygulanacaktır.

MADDE 9

Bağımlı Teşebbüsler

1. (a) Bir Akit Devlet teşebbüsü doğrudan veya dolaylı olarak diğer Akit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında, veya
- (b) Aynı kişiler doğrudan veya dolaylı olarak bir Akit Devlet teşebbüsünün ve diğer Akit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında,

ve her iki halde de, iki teşebbüs arasındaki ticari veya mali ilişkilerde oluşan veya oluşturulan koşullar, bağımsız teşebbüsler arasında oluşması gereken koşullardan farklılaştığında, bu şartlar altında, teşebbüslerden birisinde olması gereken, fakat bu koşullar nedeniyle kendini göstermeyen kazanç, o teşebbüsün kazancına eklenir ve buna göre vergilendirilebilir.

2. Bir Akit Devletin kendi teşebbüsünün kazancına dahil edip vergilendirdiği kazancın, diğer Akit Devlette vergilendirilen diğer Devletin bir teşebbüsünün kazancını içermesi ve aynı zamanda ilk bahsedilen Devletin kavradığı bu kazancın, iki bağımsız teşebbüs arasında olması gereken koşullar göz önünde tutularak, bu ilk Devlet tarafından, kendi teşebbüsünde kendisini göstermesi gereken kazanç olduğunun iddia edilmesi durumunda, diğer Devlet bu belirlemenin yerinde olduğu kanaatine varırsa, söz konusu kazanç üzerinden alınan verginin miktarında gerekli düzeltmeleri yapacaktır. Bu düzeltme yapılırken, bu Anlaşmanın diğer hükümleri göz önünde tutulacak ve gerektiğinde Akit Devletlerin yetkili makamları birbirlerine danışacaklardır.

MADDE 10

Temettüler

1. Bir Akit Devletin mukimi olan bir şirket tarafından diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen temettüler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber söz konusu temettüler, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu Akit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, temettü elde eden kişi temettünün gerçek lehtarını ise, bu şekilde alınacak vergi:

(a) gerçek lehtar, temettü ödeyen şirketin sermayesinin doğrudan doğruya en az yüzde 50 sini elinde tutan bir şirket (ortaklık hariç) ise ya da temettü ödeyen şirketin sermayesine 10 milyon ABD Dolarından veya Türk ya da Vietnam para biriminde buna eşdeğer tutardan daha fazla yatırım yapmış bir şirket ise gayrisafi temettü tutarının yüzde 5 ini;

(b) gerçek lehtar, temettü ödeyen şirketin sermayesinin, yüzde 50 sinden az olmak üzere, doğrudan veya dolaylı olarak en az yüzde 25 ini elinde tutan bir şirket ise gayrisafi temettü tutarının yüzde 10 unu;

(c) diğer tüm durumlarda gayrisafi temettü tutarının yüzde 15 ini aşmayacaktır.

Bu fıkra, içinden temettü ödemesi yapılan kazançlar yönünden şirketin vergilendirilmesini etkilemeyecektir.

3. Bu maddede kullanılan "temettü" terimi, hisse senetlerinden, intifa senetlerinden veya intifa haklarından, madencilik hisselerinden, kurucu hisse senetlerinden veya alacak niteliğinde olmayıp kazanca katılmayı sağlayan diğer haklardan elde edilen gelirleri, bunun yanı sıra, dağıtımını yapan şirketin mukim olduğu Devletin mevzuatına göre, vergileme yönünden hisse senetlerinden elde edilen gelirle aynı muameleyi gören diğer şirket haklarından elde edilen gelirleri ifade eder.

4. Bir Akit Devlet mukimi olan temettünün gerçek lehtarını, temettü ödeyen şirketin mukim olduğu diğer Akit Devlette yer alan bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir

yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyeti icra ederse ve söz konusu temettülerin elde edilmesi ile bu iş yeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

5. Diğer Akit Devlette yer alan bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunan bir Akit Devlet şirketinin kazancı 7 nci maddeye göre vergilendirildikten sonra, kalan kısım üzerinden bu iş yerinin bulunduğu Akit Devlette vergilendirilebilir. Bu şekilde alınan vergi yüzde 5 i aşmayacaktır.

6. Bu maddenin 5 inci fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet mukimi olan bir şirket, diğer Akit Devletten kazanç veya gelir elde ettiğinde, bu diğer Devlet, temettülerin kendi mukimlerinden birine ödenmesi veya temettü elde edilmesi ile bu diğer Devlette bulunan bir iş yeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunması durumları hariç olmak üzere, bu şirket tarafından ödenen temettüler üzerinden herhangi bir vergi alamayacağı gibi, ödenen temettülerin veya dağıtılmamış kazancın tamamen veya kısmen bu diğer Devlette elde edilen kazanç veya gelirden oluşması durumunda bile, bu şirketin dağıtılmayan kazançları üzerinden dağıtılmayan kazançlara uygulanan bir vergi alamaz.

MADDE 11

Faiz

1. Bir Akit Devlette doğan ve diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen faiz, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber bu faiz, elde edildiği Akit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, faiz elde eden kişi faizin gerçek lehtarı ise, bu şekilde alınacak vergi, faizin gayrisafi tutarının yüzde 10 unu aşmayacaktır.

3. 2 nci fıkra hükümlerine bakılmaksızın:

(a) Vietnam'da doğan ve Türkiye Hükümeti'ne veya Türkiye Merkez Bankası'na ödenen faizler, Vietnam vergilerinden istisna edilecektir;

(b) Türkiye'de doğan ve Vietnam Hükümeti'ne veya Vietnam Devlet Bankası'na ödenen faizler, Türk vergisinden istisna edilecektir.

4. Bu maddede kullanılan "faiz" terimi, ipotek garantisine bağlı olsun olmasın ve borçlunun kazancına katılma hakkı tanısın tanınmasın, her nevi alacaktan doğan gelirleri ve özellikle kamu menkul kıymetleri ile tahvil veya borç senetlerine ilişkin prim ve ikramiyeler dahil olmak üzere, söz konusu menkul kıymet, tahvil veya borç senetlerinden elde edilen gelirleri ifade eder.

5. Bir Akit Devlet mukimi olan faizin gerçek lehtarı, faizin elde edildiği diğer Akit Devlette bulunan bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyeti icra ederse ve söz konusu faizin ödendiği alacak ile bu iş yeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci, 2 nci ve 3 üncü fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre, 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

6. Bir Akit Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahalli idaresi veya bu Devletin bir mukimi tarafından ödenen faizin, o Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, faiz ödeyen kişi, bir Akit Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Akit Devlette faiz ödemeye neden olan borç-alacak ilişkisiyle bağlantılı bir iş yerine veya sabit yere sahip olduğunda ve faiz bu iş yeri veya sabit yerden kaynaklandığında, söz konusu faizin iş yerinin veya sabit yerin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

7. Alacak karşılığında ödenen faizin miktarı, ödeyici ile gerçek lehtar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında var olan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumda ödeyici ve gerçek lehtar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri yalnızca en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ödemelerin aşan kısmı, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Akit Devletin mevzuatına göre vergilendirilecektir.

MADDE 12

Gayrimaddi Hak Bedelleri

1. Bir Akit Devlette doğan ve diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen gayrimaddi hak bedelleri, bu diğer Akit Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, söz konusu gayrimaddi hak bedelleri elde edildikleri Akit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak gayrimaddi hak bedeli elde eden kişi gayrimaddi hak bedelinin gerçek lehtarını ise, bu şekilde alınacak vergi gayrimaddi hak bedelinin gayrisafi tutarının yüzde 10 unu aşmayacaktır.

3. Bu maddede kullanılan "gayrimaddi hak bedelleri" terimi, sinema filmleri ile radyo veya televizyon yayınlarında kullanılan filmler veya bantlar dahil olmak üzere edebi, sanatsal veya bilimsel her nevi telif hakkının, her nevi patentin, ticari markanın, desen veya modelin, planın, gizli formül veya üretim yönteminin veya sınai, ticari veya bilimsel teçhizatın kullanımı ya da kullanım hakkı karşılığında veya sınai, ticari veya bilimsel tecrübeye dayalı bilginin sağlanması karşılığında yapılan her türlü ödemeyi ifade eder.

4. Bir Akit Devlet mukimi olan gayrimaddi hak bedelinin gerçek lehtarını, gayrimaddi hak bedelinin elde edildiği diğer Akit Devlette yer alan bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyeti icra ederse ve söz konusu bedelin ödendiği hak veya varlık ile bu iş yeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre, 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

5. Bir Akit Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahalli idaresi veya bu Devletin bir mukimi tarafından ödenen gayrimaddi hak bedelinin o Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, gayrimaddi hak bedelini ödeyen kişi bir Akit Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Akit Devlette gayrimaddi hak bedelini ödeme yükümlülüğü ile bağlantılı bir iş yerine veya sabit yere sahip olduğunda ve gayrimaddi hak bedeli bu iş yerinden veya sabit yerden kaynaklandığında, söz konusu gayrimaddi hak bedelinin iş yerinin veya sabit yerin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

6. Kullanım, hak veya bilgi karşılığında ödenen gayrimaddi hak bedelinin miktarı, ödeyici ile gerçek lehtar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında var olan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı

durumda ödeyici ile gerçek lehtar arasında karşılaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri yalnızca en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ödemelerin aşan kısmı, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Akit Devletin mevzuatına göre vergilendirilecektir.

MADDE 13

Varlıkların Elden Çıkarılmasından Doğan Kazançlar

1. Bir Akit Devlet mukimince, diğer Akit Devlette yer alan ve 6 ncı maddenin 2 nci fıkrasında belirtilen gayrimenkul varlıkların elden çıkarılmasından sağlanan kazançlar, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devlette sahip olduğu bir iş yerinin ticari varlığına dahil menkul varlıkların veya bir Akit Devlet mukiminin diğer Akit Devlette serbest meslek faaliyeti icra etmek üzere kullandığı sabit bir yere ait menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar, bu iş yerinin (tek olarak veya tüm teşebbüsle birlikte) ya da sabit yerin elden çıkarılmasından doğan kazanç da dahil olmak üzere, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

3. Bir Akit Devlet teşebbüsünce, uluslararası trafikte işletilen gemi ya da uçakların veya söz konusu gemi veya uçakların işletilmesiyle ilgili menkul varlıkların elden çıkarılmasından sağlanan kazançlar, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

4. Bir Akit Devlet mukimince, varlıkları tamamıyla veya esas itibariyle diğer Akit Devlette bulunan gayrimenkullerden oluşan bir şirketteki hisselerin ya da benzeri payların elden çıkarılmasından sağlanan kazançlar, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

5. 1, 2, 3 ve 4 üncü fıkralarda belirtilenlerin dışında kalan varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar, yalnızca elden çıkaranın mukim olduğu Akit Devlette vergilendirilecektir.

6. 5 inci fıkra hükümleri, Akit Devletlerden herhangi birinin, diğer Devletin bir mukiminin ilk bahsedilen Devletin mukimi olan bir şirket tarafından ihraç edilen hisse senetlerinin elden çıkarılmasından doğan kazançlarını, hisselerin gerçek lehtarının bu şirketin sermayesinin doğrudan yüzde 25 inden daha azını elinde tutması ve iktisap ve elden çıkarma arasındaki sürenin bir yılı aşmaması durumunda, kendi kanunlarına göre vergilendirme hakkını etkilemeyecektir.

MADDE 14

Serbest Meslek Faaliyetleri

1. Bir Akit Devlet mukiminin serbest meslek faaliyetleri veya bağımsız nitelikteki diğer faaliyetleri dolayısıyla elde ettiği gelir, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Bununla beraber, aşağıdaki durumlarda söz konusu gelir diğer Akit Devlette de vergilendirilebilir:

- (a) Kişi, diğer Akit Devlette faaliyetlerini icra etmek için sürekli kullanabileceği sabit bir yere sahip ise, bu durumda gelir yalnızca bu sabit yere atfedilebilen miktarla sınırlı olmak üzere bu diğer Akit Devlette vergilendirilebilir; veya
- (b) Eğer bu kişi, diğer Akit Devlette ilgili mali yıl içinde bir veya birkaç seferde toplam 183 gün veya daha uzun bir süre kalırsa, bu durumda yalnızca bu diğer Devlette icra ettiği faaliyetlerden elde ettiği gelir bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. “Serbest meslek faaliyetleri” terimi, özellikle bağımsız olarak yürütülen bilimsel, edebi, sanatsal, eğitici veya öğretici faaliyetleri, bunun yanı sıra doktorların, avukatların, mühendislerin, mimarların, dişçilerin ve muhasebecilerin bağımsız faaliyetlerini kapsamına alır.

MADDE 15

Bağımlı Faaliyetler

1. 16, 18 ve 19 uncu maddelerin hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet mukiminin bir hizmet dolayısıyla elde ettiği maaş, ücret ve diğer benzeri gelirler, bu hizmet diğer Akit Devlette ifa edilmedikçe, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Hizmet diğer Akit Devlette ifa edilirse, buradan elde edilen söz konusu gelir bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 1 inci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet mukiminin diğer Akit Devlette ifa ettiği bir hizmet dolayısıyla elde ettiği gelir, eğer:

- (a) gelir elde eden kişi, diğer Devlette ilgili takvim yılı içinde başlayan veya sona eren herhangi bir on iki aylık dönemde bir veya bir kaç seferde toplam 183 günü aşmayan bir süre kalırsa, ve
- (b) ödeme, diğer Devletin mukimi olmayan bir işveren tarafından veya bu işveren adına yapılırsa, ve
- (c) ödeme, işverenin diğer Devlette sahip olduğu bir iş yerinden veya sabit yerden yapılmazsa

yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilecektir.

3. Bu maddenin önceki hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet teşebbüsü tarafından uluslararası trafikte işletilen bir gemi veya uçakta ifa edilen bir hizmet dolayısıyla elde edilen gelir yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

MADDE 16

Yöneticilere Yapılan Ödemeler

Bir Akit Devlet mukiminin, diğer Akit Devletin mukimi olan bir şirketin yönetim kurulu üyesi olması dolayısıyla elde ettiği ücret ve diğer benzeri ödemeler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

MADDE 17

Sanatçı ve Sporcular

1. 14 ve 15 inci madde hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet mukimi olan tiyatro, sinema, radyo veya televizyon sanatçısı gibi bir sanatçının ya da bir müzisyenin veya bir sporcunun diğer Akit Devlette bu sıfatla icra ettiği şahsi faaliyetleri dolayısıyla elde ettiği gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir sanatçının ya da sporcunun bu sıfatla icra ettiği şahsi faaliyetlerden doğan gelir, sanatçının veya sporcunun kendisi adına değil de bir başkası adına tahakkuk ederse, bu gelir 7, 14 ve 15 inci madde hükümlerine bakılmaksızın, sanatçı ya da sporcunun faaliyetlerinin icra edildiği Akit Devlette vergilendirilebilir.

3. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet mukimi olan sanatçı veya sporcular tarafından her iki Akit Devletin Hükümeti arasındaki kültürel değişim programı kapsamında diğer Akit Devletteki faaliyetlerden elde edilen gelirler, bu diğer Akit Devlette vergiden istisna edilecektir.

MADDE 18

Emekli Maaşları

1. 19 uncu maddenin 2 nci fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet mukimine geçmiş çalışmaları karşılığında ödenen emekli maaşları ve diğer benzeri ödemeler yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Bu hüküm, bir Akit Devlet mukimine yapılan düzenli ödemelere de uygulanacaktır.

2. “Düzenli ödeme” terimi, bir gerçek kişiye parasal veya parayla ölçülebilir bir menfaat karşılığında yeterli veya tam bir geri ödemede bulunma yükümlülüğüne bağlı olarak, bu kişinin yaşamı süresince veya belirli ya da belirlenebilir bir süre boyunca, belli zamanlarda, düzenli olarak ödenecek belirli bir meblağı ifade eder.

MADDE 19

Kamu Hizmeti

1. (a) Bir Akit Devlete, politik alt bölümüne veya mahalli idaresine bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında, bu Devlet, alt bölüm veya idare tarafından yapılan ve emekli maaşı dışında kalan maaş, ücret ve diğer benzeri ödemeler, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

(b) Bununla birlikte, hizmet diğer Akit Devlette ifa edilirse ve gerçek kişi bu diğer Devletin bir mukimi ise, söz konusu maaş, ücret ve diğer benzeri ödemeler yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Ancak bu kişinin:

(i) bu Devletin bir vatandaşı olması; veya

(ii) yalnızca bu hizmeti ifa etmek için bu Devletin bir mukimi durumuna geçmemiş olması

zorunludur.

2. (a) Bir Akit Devlete, politik alt bölümüne veya mahalli idaresine bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında, bu Devlet, alt bölüm veya idare tarafından veya bunlarca oluşturulan fonlardan ödenen emekli maaşları, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

(b) Bununla birlikte, gerçek kişinin diğer Akit Devletin bir mukimi ve vatandaşı olması halinde, söz konusu emekli maaşları yalnızca bu diğer Devlette vergilendirilecektir.

3. Bir Akit Devlet, politik alt bölümü veya mahalli idaresi tarafından yürütülen ticari faaliyetlerle bağlantılı hizmetler karşılığında yapılan maaş, ücret ve diğer benzeri ödemeler ile emekli maaşlarına 15, 16, 17 ve 18 inci madde hükümleri uygulanacaktır.

MADDE 20

Öğrenci ve Stajyerler

1. Bir Akit Devleti ziyareti sırasında veya hemen öncesinde diğer Akit Devletin mukimi olan ve ilk bahsedilen Devlette yalnızca öğrenim veya mesleki eğitim amacıyla bulunan bir öğrenci veya stajyere geçimini, öğrenimini veya mesleki eğitimini sağlayabilmesi için bu Devletin dışındaki kaynaklardan yapılan ödemeler, bu Devlette vergilendirilmeyecektir.

2. Bir Akit Devletin vatandaşı olan bir öğrenci veya çırağın, öğrenimi veya mesleği ile ilgili uygulama alışkanlıkları kazanmak üzere, diğer Akit Devlette bir takvim yılı içerisinde 183 günü aşmayacak süre veya sürelerde ifa ettiği hizmetler dolayısıyla elde ettiği gelirler, bu diğer Devlette vergilendirilmeyecektir.

MADDE 21

Öğretmenler, Profesörler ve Araştırmacılar

Bir Akit Devleti ziyareti sırasında veya hemen öncesinde diğer Akit Devletin mukimi olan ve ilk bahsedilen Devlette esas itibariyle bir üniversite, yüksek okul, okul veya ilk bahsedilen Akit Devletin Hükümeti tarafından tanınan eğitim ya da bilimsel araştırma kurumunda öğretim, ders vermek veya araştırma yapmak amacıyla bulunan bir gerçek kişinin, söz konusu öğretim, dersler veya araştırma dolayısıyla elde ettiği gelirler, bu kişinin ilk bahsedilen Akit Devlete ilk varış tarihinden itibaren iki yıllık bir süre için ilk bahsedilen Akit Devlette vergiden istisna edilecektir.

MADDE 22

Diğer Gelirler

1. Bir Akit Devlet mukiminin, nerede doğarsa doğsun, bu Anlaşmanın daha önceki maddelerinde ele alınmayan gelir unsurları, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

2. 6 ncı maddenin 2 nci fıkrasında tanımlanan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelir hariç olmak üzere, bir Akit Devlet mukimi olan söz konusu gelirin lehtarı, diğer Akit Devlette yer alan bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyeti icra ederse ve gelirin ödendiği hak veya varlık ile bu iş yeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, bu gelire 1 inci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

MADDE 23

Çifte Vergilendirmeyi Önleme Yöntemleri

1. Vietnam'da çifte vergilendirme aşağıdaki şekilde önlenecektir:

- (a) Bir Vietnam mukimi, Türkiye mevzuatı gereğince ve bu Anlaşmaya uygun olarak Türkiye'de vergilendirilebilen bir gelir, kazanç veya irat elde ettiğinde, Vietnam bu gelir, kazanç veya irat üzerindeki Vietnam vergisinden Türkiye'de ödenen vergiye eşit bir miktarın mahsubuna müsaade edecektir. Bununla beraber mahsup tutarı, Türkiye'de vergilendirilebilen gelire atfedilebilen, mahsuptan önce hesaplanan bu gelir, kazanç veya irat üzerindeki Vietnam vergisi tutarını aşmayacaktır.
- (b) Bir Vietnam mukimi, bu Anlaşma hükümlerine uygun olarak yalnızca Türkiye'de vergilendirilebilen bir gelir elde ettiğinde, Vietnam bu geliri, yalnızca, Vietnam'da vergilendirilebilen bunun gibi diğer gelirlere uygulanacak vergi oranının belirlenmesi amacıyla, vergi matrahına dahil edebilir.

2. Türkiye'de çifte vergilendirme aşağıdaki şekilde önlenecektir:

- (a) Bir Türkiye mukimi, bu Anlaşma'nın hükümlerine uygun olarak Vietnam'da vergilendirilebilen bir gelir elde ettiğinde, Türkiye yabancı vergilerin mahsubuna ilişkin Türk vergi mevzuatı hükümleri saklı kalmak üzere (bu hükümler Anlaşmanın genel prensiplerini etkilemeyecektir), bu kişinin gelirine isabet eden vergiden, Vietnam'da ödediği vergiye eşit bir miktarın mahsubuna müsaade edecektir.

Bununla beraber söz konusu mahsup, Vietnam'da vergilendirilebilen gelire atfedilebilen, mahsuptan önce Türkiye'de hesaplanan gelir vergisi miktarını aşmayacaktır.

- (b) Bir Türkiye mukimi tarafından elde edilen gelir bu Anlaşmanın herhangi bir hükmü uyarınca Türkiye'de vergiden istisna edilirse, Türkiye bu mukimin geriye kalan geliri üzerinden alınacak vergi miktarını hesaplarken, istisna edilmiş olan bu geliri de dikkate alabilir.

3. Bu maddenin 4 üncü fıkrası saklı kalmak üzere, 2 nci fıkranın amaçları bakımından, “Vietnam’da gelir üzerinden ödenen vergi” teriminin herhangi bir yılda Vietnam vergisi olarak ödenmesi gereken, ancak söz konusu vergilendirme yılının tamamı veya bir kısmı için Vietnam mevzuatının aşağıda yer alan hükümlerinden herhangi biri gereğince sağlanan muafiyet veya indirimler nedeniyle ödenmeyen tutarları kapsadığı kabul edilecektir:

- (a) Bu Anlaşmanın imza tarihinde yürürlükte bulunmaları ve o tarihten bu yana değiştirilmemiş olmaları veya yapılan değişikliklerin yalnızca bunların genel karakterini etkilemeyen küçük değişiklikler olması kaydıyla ve her defasında, Vietnam yetkili makamının bu maddeler uyarınca Vietnam vergisine ilişkin olarak tanınan söz konusu muafiyet veya indirimlerin Vietnam’da sınai, ticari, bilimsel, eğitimsel veya başka bir gelişmeyi teşvik etmek için sağlandığını onaylaması ve Türkiye yetkili makamının bu muafiyet veya indirimlerin böyle bir amaç için sağlandığını kabul etmesi şartıyla; Kurumlar Vergisi Kanunu’nun (No. 14/2008/QH12) 15 inci maddesi ve Kurumlar Vergisi Kanunu’nun Birkaç Maddesinde Değişiklikler ve Eklemeler Yapılması Hakkındaki Kanun’un (No. 32/2013/QH13) 1 inci maddesinin 7, 8 ve 9 uncu fıkraları ve tadil edilmiş şekliyle bağlantılı düzenlemeler; veya
- (b) Sonradan değiştirilmemesi veya yapılan değişikliklerin bu hükümlerin genel karakterini etkilemeyen yalnızca küçük değişiklikler olması ve bu fıkranın (a) bendinde belirtildiği şekilde her defasında onay ve kabule tabi olması koşuluyla; Akit Devletlerin yetkili makamlarının büyük ölçüde benzer nitelikte olduğunu kararlaştırdığı, Vietnam’da ekonomik kalkınmayı teşvik etmek amacıyla Vietnam vergisinden indirim veya muafiyet tanıyan ve sonradan getirilen diğer herhangi bir hüküm;

4. Bu maddenin 3 üncü fıkrası gereğince Türk vergisinden mahsup hakkı, bu Anlaşma’nın yürürlüğe girdiği tarihten başlayarak yalnızca 10 yıllık bir dönem için verilecektir. Bununla birlikte, hiçbir şekilde, bu mahsup hakkı 31.12.2025 tarihinden sonra verilmeyecektir.

MADDE 24

Ayrım Yapılmaması

1. Bir Akit Devletin vatandaşları, diğer Akit Devlette, bu diğer Devletin vatandaşlarının aynı koşullarda karşı karşıya kaldıkları veya kalabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır bir vergilemeye ya da buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır.

2. 10 uncu maddenin 5 inci fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devlette sahip olduğu bir iş yeri, diğer Devlette, bu diğer Devletin aynı faaliyetleri yürüten teşebbüslerine göre daha az lehe bir vergileme ile karşı karşıya kalmayacaktır.

3. Bir Akit Devletin, diğer Akit Devletin bir veya birkaç mukimi tarafından, doğrudan veya dolaylı olarak, kısmen veya tamamen sermayesine sahip olunan veya kontrol edilen teşebbüsleri, ilk bahsedilen Akit Devlette, bu Devletin diğer benzeri teşebbüslerinin tabi oldukları veya olabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye ya da buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır.

4. Bu hükümler, bir Akit Devletin kendi mukimlerine şahsi veya ailevi durumları dolayısıyla uyguladığı şahsi indirimleri, vergi ve matrah indirimlerini diğer Akit Devletin mukimlerine de uygulamak zorunda olduğu yönünde anlaşılmayacaktır.

5. Bu maddenin 2 nci ve 3 üncü fıkralarının hükümleri Vietnam gelir havale vergisine ve tarımsal üretim faaliyetlerine ilişkin Vietnam vergisine uygulanmayacaktır.

6. Bu maddenin hükümleri, yalnızca bu Anlaşmanın konusuna giren vergilere uygulanacaktır.

MADDE 25

Karşılıklı Anlaşma Usulü

1. Bir kişi, Akit Devletlerin işlemlerinin kendisi için bu Anlaşma hükümlerine uygun düşmeyen bir vergileme yarattığı veya yaratacağı kanaatine vardığında, bu Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen müracaat usulleriyle bağlı kalmaksızın, durumu mukimi olduğu Akit Devletin yetkili makamına veya durumu 24 üncü maddenin 1 inci fıkrasına uygun düşerse, vatandaşı olduğu Akit Devletin yetkili makamına arz edebilir. Söz konusu müracaat, Anlaşma hükümlerine aykırı düşen bir vergilemeyle sonuçlanan işlemin ilk bildiriminden itibaren üç yıl içerisinde yapılmalıdır.

2. Söz konusu yetkili makam, itirazı haklı bulur ve kendisi tatminkar bir çözüme ulaşamaz ise, Anlaşmaya ters düşen vergilemeyi önlemek amacıyla, diğer Akit Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşma yoluyla konuyu çözmeye gayret sarf edecektir.

3. Akit Devletlerin yetkili makamları, Anlaşmanın yorumundan veya uygulanmasından kaynaklanan her türlü güçlüğü veya tereddüdü karşılıklı anlaşma yoluyla çözmek için gayret göstereceklerdir. Yetkili makamlar aynı zamanda, Anlaşmada ele alınmayan durumlardan kaynaklanan çifte vergilendirmenin ortadan kaldırılması için de birbirlerine danışabilirler.

4. Akit Devletlerin yetkili makamları, bundan önceki fıkralarda belirtilen hususlarda anlaşmaya varabilmek için birbirleriyle, kendilerinden veya temsilcilerinden oluşan ortak bir komisyon kanalı da dahil olmak üzere doğrudan haberleşebilirler.

MADDE 26

Bilgi Değişimi

1. Akit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşma hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili bilgileri veya Anlaşma ile uyumsuzluk göstermediği sürece Akit Devletler, politik alt bölümleri veya mahalli idareleri adına alınan her tür ve tanımdaki vergilerle ilgili iç mevzuat hükümlerinin idaresi veya uygulanması ile ilgili olduğu öngörülen bilgileri değişime tabi tutacaklardır. Bilgi değişimi 1 inci ve 2 nci maddelerle sınırlı değildir.

2. Bir Akit Devlet tarafından 1 inci fıkra kapsamında alınan her türlü bilgi, o Devletin kendi iç mevzuatı çerçevesinde elde ettiği bilgiler gibi gizli tutulacak ve yalnızca 1 inci fıkroda bahsedilen vergilerin tahakkuk veya tahsilleri veya cebri icra ya da kovuşturmasıyla veya bu hususlardaki itirazlara bakmakla görevli kişi veya makamlara (adli makamlar ve idari kuruluşlar dahil) veya bunları denetlemekle görevli olan kişilere verilebilecektir. Bu kişi veya makamlar söz konusu bilgileri yalnızca bu amaçlar doğrultusunda kullanacaklardır. Bu kişi veya makamlar, söz konusu bilgileri mahkeme duruşmalarında veya adli kararlar alınırken açıklayabilirler.

3. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri hiçbir surette bir Akit Devleti:

- (a) kendisinin veya diğer Akit Devletin mevzuatına ve idari uygulamalarına aykırı idari önlemler alma;
- (b) kendisinin veya diğer Akit Devletin mevzuatı veya normal idari işlemleri çerçevesinde elde edilemeyen bilgileri sunma;
- (c) herhangi bir ticari, sınai, mesleki sırrı veya ticari işlemi aleni hale getiren bilgileri veya aleniyeti kamu düzenine (*ordre public*) aykırı düşen bilgileri verme

yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanamaz.

4. Bir Akit Devlet tarafından bu madde uyarınca bilgi talep edilmesi durumunda, diğer Akit Devlet, kendi vergi amaçları yönünden bu bilgilere ihtiyacı olmasa bile, talep edilen bilgiyi sağlamak için kendi bilgi toplama yöntemlerini kullanacaktır. Önceki cümlede yer alan yükümlülük, 3 üncü fıkradaki sınırlamalara tabi olmakla birlikte, bu sınırlamalar hiçbir surette bir Akit Devlete, sadece ulusal menfaati olmadığı gerekçesiyle bilgi sağlamayı reddetme hakkı verecek şekilde yorumlanmayacaktır.

5. 3 üncü fıkra hükümleri hiçbir surette bir Akit Devlete, bilginin bir banka, diğer finansal kurum, temsilci veya bir acente ya da yediemin gibi hareket eden bir kişide bulunması veya bir kişinin sermaye payları ile ilgili olması nedeniyle bu bilgiyi sağlamayı reddetme hakkı verecek şekilde yorumlanmayacaktır.

MADDE 27

Vergilerin Tahsilatında Yardımlaşma

1. Akit Devletler, alacaklarının tahsilatında birbirlerine yardım edeceklerdir. Bu yardım 1 inci ve 2 nci maddelerle sınırlı değildir. Akit Devletlerin yetkili makamları, bu maddenin uygulama biçimini karşılıklı anlaşma yoluyla belirleyebilirler.

2. Bu maddede kullanılan "alacak" terimi, bu Anlaşmaya veya Akit Devletlerin taraf olduğu diğer herhangi bir hukuki belgeye aykırı olmadığı sürece, Akit Devletler, politik alt bölümleri ya da mahalli idareleri adına alınan her tür ve tanımdaki vergiler dolayısıyla borçlanılan bir tutarı, bunun yanı sıra faiz, idari cezalar ve bu tutara ilişkin tahsilat veya koruma masraflarını ifade eder.

3. Bir Akit Devletin alacağının, bu Devletin mevzuatı uyarınca icra yoluyla istenebildiği ve borçlunun, o esnada bu Devletin mevzuatı uyarınca alacağın tahsilatını engelleyemediği durumda, söz konusu alacak, bu Devletin yetkili makamının talebi üzerine diğer Akit Devletin yetkili makamınca tahsil edilmek amacıyla kabul edilecektir. Bu alacak, bu diğer Devlet tarafından, kendi alacağıymış gibi, kendi vergilerinin icrası ve tahsilatına uyguladığı mevzuat hükümlerine göre tahsil edilecektir.

4. Bir Akit Devlet alacağının, bu Devletin kendi mevzuatı uyarınca tahsilatını sağlamak için koruma tedbirleri alabileceği bir alacak olması durumunda, söz konusu alacak, bu Devletin yetkili makamının talebi üzerine, koruma önlemleri almak amacıyla diğer Akit Devletin yetkili makamınca kabul edilecektir. Bu diğer Devlet, bu tür tedbirlerin uygulandığı sırada, alacağın ilk bahsedilen Devlette icra yoluyla alınamayacak olduğu veya borçlunun tahsilatı önleme hakkının bulunduğu durumlarda bile, kendi mevzuatı hükümleri uyarınca, bu alacak kendi alacağıymış gibi koruma tedbirleri alacaktır.

5. 3 üncü ve 4 üncü fıkra hükümlerine bakılmaksızın, 3 üncü veya 4 üncü fıkranın amaçları yönünden bir Akit Devlet tarafından kabul edilen bir alacak, bu Devlette zaman aşımına tabi olmayacak veya niteliği gereği, bu Devletin mevzuatı uyarınca bir alacağa tanınan herhangi bir öncelik, bu alacağa tanınmayacaktır. Bunun yanı sıra, 3 üncü veya 4 üncü fıkranın amaçları bakımından, bir Akit Devlet tarafından kabul edilen bir alacak, bu Devlette, diğer Akit Devletin mevzuatı uyarınca bu alacağa tanınan herhangi bir önceliğe sahip olmayacaktır.

6. Bir Akit Devlet alacağının varlığı, geçerliliği veya tutarıyla ilgili davalar, diğer Akit Devletin mahkemeleri veya idari kuruluşlarına getirilemez.

7. Bir Akit Devletin, 3 üncü veya 4 üncü fıkra uyarınca bir talepte bulunmasından sonra ve diğer Akit Devletin alacağı tahsil ederek ilk bahsedilen Devlete göndermesinden önceki herhangi bir zamanda, ilgili alacağın,

- (a) 3 üncü fıkraya göre talepte bulunulması durumunda, ilk bahsedilen Devletin alacağının, bu Devletin mevzuatı uyarınca icra yoluyla istenebilen ve borçlusunun o esnada bu Devletin mevzuatı uyarınca tahsilatını engelleyemediği, veya
- (b) 4 üncü fıkraya göre talepte bulunulması durumunda, ilk bahsedilen Devletin alacağının, alacağın tahsilatını sağlamak amacıyla kendi mevzuatı uyarınca koruma tedbirleri alabileceği

bir alacak olmaktan çıkması durumunda, ilk bahsedilen Devletin yetkili makamı, diğer Devletin yetkili makamını derhal durumdan haberdar edecek ve ilk bahsedilen Devlet, diğer Devletin tercihi doğrultusunda talebini ya askıya alacak ya da geri çekecektir.

8. Bu madde hükümleri hiçbir şekilde bir Akit Devleti:

- (a) kendisinin veya diğer Akit Devletin mevzuatına ve idari uygulamalarına aykırı idari önlemler alma;
- (b) kamu düzenine (*ordre public*) aykırı önlemler alma;
- (c) diğer Akit Devletin, olayına göre, kendi mevzuatı ve idari uygulamaları gereğince tahsilat ve korumaya ilişkin gerekli tüm önlemleri almaması durumunda yardım sağlama;
- (d) bu Devletin idari külfetinin, diğer Akit Devletin elde edeceği faydadan açık bir şekilde fazla olduğu durumlarda yardım sağlama

yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanmayacaktır.

MADDE 28

Diplomatik Temsilciler ve Konsolosluk Memurları

Bu Anlaşma hükümleri, diplomatik temsilciler veya konsolosluk memurlarının uluslararası hukukun genel kuralları veya özel anlaşma hükümleri uyarınca yararlandıkları mali ayrıcalıkları etkilemeyecektir.

MADDE 29

Yürürlüğe Girme

1. Her bir Akit Devlet, bu Anlaşmanın yürürlüğe girmesi için kendi mevzuatında öngörülen işlemlerin tamamlandığını diğer Akit Devlete bildirecektir. Bu Anlaşma, bu bildirimlerden sonuncusunun yapıldığı tarihte yürürlüğe girecektir.

2. Bu Anlaşmanın hükümleri:

(a) Vietnam'da:

(i) kaynakta tevkif edilen vergiler bakımından, Anlaşmanın yürürlüğe girdiği yılı izleyen takvim yılının Ocak ayının birinci gününde veya daha sonra ödenen vergilendirilebilir miktarlar için;

(ii) diğer Vietnam vergileri bakımından, Anlaşmanın yürürlüğe girdiği yılı izleyen takvim yılının Ocak ayının birinci gününde veya daha sonra doğan gelir, kazanç veya iratlar için;

(b) Türkiye'de:

Anlaşmanın yürürlüğe girdiği yılı izleyen yılın Ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan her vergilendirme dönemine ilişkin vergiler için;

hüküm ifade edecektir.

MADDE 30

Yürürlükten Kalkma

Bu Anlaşma, bir Akit Devlet tarafından feshedilinceye kadar yürürlükte kalacaktır. Akit Devletlerden her biri, Anlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihten itibaren beş yıllık bir sürenin bitiminden sonra başlayan herhangi bir takvim yılının bitiminden en az altı ay önce diplomatik yollardan fesih ihbarnamesi vermek suretiyle Anlaşmayı feshedebilir. Bu durumda Anlaşma:

(a) Vietnam'da:

- (i) kaynakta tevkif edilen vergiler bakımından, fesih ihbarnamesinin verildiği yılı izleyen takvim yılının Ocak ayının birinci gününde veya daha sonra ödenen vergilendirilebilir miktarlar için;
- (ii) diğer Vietnam vergileri bakımından, fesih ihbarnamesinin verildiği yılı izleyen takvim yılının Ocak ayının birinci gününde veya daha sonra doğan gelir, kazanç veya iratlar için;

(b) Türkiye'de:

Fesih ihbarnamesinin verildiği yılı izleyen takvim yılının Ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan her vergilendirme dönemine ilişkin vergiler için;

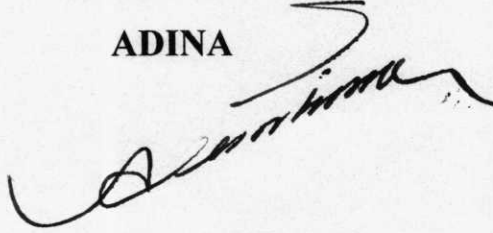
hüküm ifade etmeyecektir.

BU HUSUSLARI TEYİDEN, aşağıda imzaları bulunan kendi Hükümetleri tarafından tam yetkilendirilmiş temsilciler, bu Anlaşmayı imzaladılar.

Türkçe, Vietnamca ve İngilizce dillerinde, ikişer nüsha halinde, tüm metinler aynı derecede geçerli olmak üzere, 8 Temmuz 2014 tarihinde, Ankara'da düzenlenmiştir. Metinler arasında farklılık olması halinde İngilizce metin geçerli olacaktır.

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ
HÜKÜMETİ**

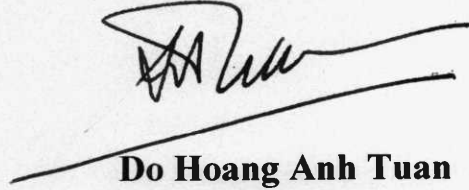
ADINA

**Abdullah Erdem Cantimur
Maliye Bakan Yardımcısı**

**VIETNAM SOSYALİST
CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ**

ADINA

**Do Hoang Anh Tuan
Maliye Bakan Yardımcısı**

PROTOKOL

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti Hükümeti Arasında bugün sonuçlandırılan Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması'nın imzalanması sırasında, imzalayan taraflar aşağıdaki hükümlerin Anlaşmanın ayrılmaz bir parçasını oluşturacağı hususunda anlaşmışlardır.

5 inci maddenin 3 (a) fıkrası ile ilgili olarak:

Vietnam'ın, bu Anlaşmanın imzalandığı tarihten sonra bir ülke ile akdettiği diğer herhangi bir anlaşmada, bu Anlaşmanın 5 inci maddesinin (iş yeri) 3 (a) fıkrasına karşılık gelen ve bu fıkrada belirtilen süreden daha uzun bir süreyi içeren bir hükmü kabul etmesi durumunda, 5 inci maddenin 3 (a) fıkrasının amaçları bakımından, en uzun süre, söz konusu diğer anlaşma kapsamındaki en uzun sürenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren geçerli olmak üzere uygulanacaktır.

10 uncu maddenin 3 üncü fıkrası ile ilgili olarak:

Türkiye bakımından "temettüer" teriminin yatırım fonları ve yatırım ortaklıklarından elde edilen geliri de kapsadığı anlaşılmaktadır.

10 uncu madde ile ilgili olarak:

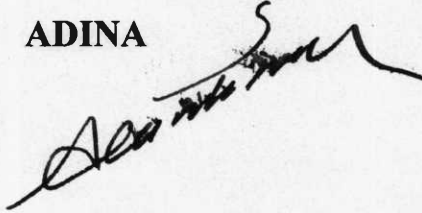
Vietnam, 23 Ekim 2009 tarihinden sonra Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü (OECD) üyesi bir ülkeyle temettülere daha düşük bir vergi oranı öngören (sıfır oran dahil) bir çifte vergilendirmeyi önleme anlaşması imzalarsa, Türkiye mukimlerine bu düşük oranlar uygulanacaktır.

BU HUSUSLARI TEYİDEN, aşağıda imzaları bulunan kendi Hükümetleri tarafından tam yetkilendirilmiş temsilciler, bu Protokolü imzaladılar.

Türkçe, Vietnamca ve İngilizce dillerinde, ikişer nüsha halinde, tüm metinler aynı derecede geçerli olmak üzere, 8 Temmuz 2014 tarihinde, Ankara'da düzenlenmiştir. Metinler arasında farklılık olması halinde İngilizce metin geçerli olacaktır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
HÜKÜMETİ

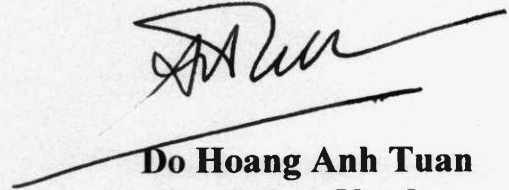
ADINA

Abdullah Erdem Cantimur
Maliye Bakan Yardımcısı

VIETNAM SOSYALİST
CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ

ADINA

Do Hoang Anh Tuan
Maliye Bakan Yardımcısı